

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap,

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Évesre 6 kor, fél évre 3 kor, egyez szám 20 fillér.
Helyettesítő pénzek és reklamációk Hirschl N. könyv-
kereskedésébe küldendők.

Feljelős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények s
lap szerkesztőségbe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos petisors egyezri hirdetésnél 20 fillér
többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlított petitorsa 50 fillér.

A régi és új vármegye.

Bontják már az öreg vármegyei székházai zsidnyes, eserepes földelét. Az idő, a hosszú századok megviseleték a megyei nagyhatalomnak méltóságos rezidenciát, amelyekben valamikor a nemzet sorsát intézték a pallos jogu nemes urak, a tekintetes és vitélő megyei potentátok.

Hova tűnt az az idő, amikor a megyei székházak voltak a nemzeti szellem őrhelyei, a nemzeti törekvés istápolói, szószólói? Micsoda fényvel, diességel teli napok szárnyaltak már tova az öreg épületek fölött, amelyeket most harangoznak el az enyészetnek. Requiescat in pace!

Hiszen valójában nem is öreg megyei székházakról beszélek én. Az öreg épületek még jóideig eltengődhetnek, anélkül, hogy valami csorba esnék rajtuk. Hála Istennek, az építőjük elég vastag falakkal látta el

valamennyit. Még gabona magazint sem csinálnak belőlük, holott minden kimustrált, öreg épületnek Magyarországon ez a sorsa.

Szó sincs róla: a megyei székház megmarad megyeháznak. Hanem a lelket már szépen kivették belőle. Tisztára és végérvényesen kivették.

Az igaz, hogy eddig is jó idő csak hálni járt belé. Kőszá lélek volt már az, testetlen árnya a hajdani fénynek, hatalomnak. Talán sajnálni való sincs sok rajta. A tengődő lelket már csak mégis jobb, ha az Ur magához szólítja, miért kísértse a jelenet a mult emlékeivel.

És mégis épen ez az utóbbi dolog az, ami a régi a vármegyei hatalom szomorú temetési szertartásánál leginkább megihleti a szívünket.

Oly jól esett visszaemlékezni nem is egyszer, hanem mindig és mindig azokra az időkre, amikor még a vármegyei székházain át áradt ki az ország szív-

dobbanása, amikor hamisítatlan, keménynyaku magyar élet zaja, kuruczos lárma verte fel a megyei székházak méter vastagságú falait. Kivarrott czifra menték, kőcsagos süvegek, fényes fringiák tarka vegyülékének káprázatos képe rajzik fel emlékeztünkben s e képek olyan hatalmas, erős rájája volt az öreg megyei székház.

Mintha újra felvonulnának most előttünk a megyei világ nagy hatalmai, mintha talán tetem nézőbe jönnének, hogy kimeredt szemmel, bámulva-bámulják, miként hantolják el a régi hatalmas — vármegyét.

A visszhangos, a boltives ambitusokon, sarkantyuk pengenek s erős, kemény léptek döngetik a faragott kőköcskákat, amelyekbe vályut vágott már az idők vihára.

A tarsolyos megyei huszár alig tudja kintfeken tartani a viczispán ur lovait, amelyek talán szintén érzik

TÁRGYA.

V á g y .

De szeretnék, de szeretnék,
Messz, messze szállni —
Havasfeju hegyeken tul
Vadrózában jární,
Hegyeken tul vadróza közt
Valakit ölelni —
Boldogabb hej, a világon,
De nem volna senkí!

De szeretném, hogyha minden
Ugy volna mint régen —
Ésténként most csillagokat
Számálnék az égen. . . .
S míg te így-ugy találgatnád:
Ez a szebb vagy másik?
Megcsókolnám azt, a melyk
Szemedből sugárzik.

PAKOTS JÓZSEF.

Szerencse.

Karvaly Miklós újra fűszeres, mikor a rossz hirt megtudta, mint a novelláirók mondanák megemmisülten roskadt karosszékebe. Csopán a ne-

vét nagy mértékben igazoló nagy orra látszott ki belőle, meg a két apró szeme, melyek koronként félenken pislogtak az asztal tulsó oldalán gubbasztó asszony felé. Volt is rá ok, hogy meghuzza magát, a mit bizonyára a nyájas olvasó is elismer, amint megtudja Karvalyék kétségbeesésének az okát.

A Karvaly házaspár éppen öt esztendeje telepedett a városkában s a modern technika minden vívmányai fölhasználásával berendezett fűszeresholtot nyitott. Budapestről szakadtak oda ahol Karvalyhusz esztendeig segédeskedett, a felesége pedig ugyanannyi ideig varrogatta az uri dámk szoknyáit, míg annyi pénzt szorgogattak össze, hogy nyugalmas polgáreltet kezdhettek a vidéken.

Az üzletben Karvaly szolgált ki, Irma asszony pedig, mint a háztartás esze a pénztárt meg a könyveket vezette: Am hiába volt az ujcég minden igyekezete. Karvaly hasztalan pazarolta leveőre a legsikerültebb pukkeklit, felesége a legkedvesebb mosolyát — az üzlet nem ment. A városka közönsége nem tudott megbarátkozni a jövőnyekkel s még a szomszédok is szivesebben mentek a tulsó végén levő Konkolyhoz, czukrot, kávé, meg narancsot bevásárolni.

Igy aztán nem csoda, ha Karvalyék öt esztendei keserves kürdelm után azra a szomorú ta-

pasztalatra jutotak, hogy a pénzüik fogytán van s az üzlet nem birja sokáig. Éppen három nappal a fönt érintett kétségbeesési jelenet előtt konstatálták ezt a vigasztalan tényt s egyuttal megállapodtak abban is, hogy minden fölösleges halmon taládnak. Ezek közé sorolta Karvaly azt a két sorsjegyet is, mely már harmadik hónapja hevert a pénztár fölájában, míg Irma asszony görcösen ragaszkodott hozzájuk, mintha tőlük várná a menekülést. Össze is zérduáltak a dolgon, végre azonban mégis a férfi akarata lett erősebb s így esett, hogy a „két hasztalan papirszelet” — mint Karvaly mondta — Martinek urnak, az utazónak, aki épen arra járt, némi veszteséggel odaadták.

Ma este hét óra felé pedig Martinek ur, a ki nek megint a városka felé vitt az utja, azzal a szörnyü hírrel lepte meg őket, hogy a sorsjegyeket s köztőlük az egyik, a 16881 számú megütötte a százezer forintos főnyereményt.

Ekkor történt, hogy Karvaly ijedtében a karosszékebe esett. Kis agya amogy is lassu működését teljesen megbénította a katasztrófa híre s éjjelre járt az idő, mikor kábultságából magához tért. Lopra pillantott át a feleségéhez.

Most már igazán nem marad más hátra, nyugte, helyük meg gyűlt Ima.

gazdájuk hatalmát, mert büszkén, gögösen szegik fel csillagos fejüket.

Ejh, vége, vége! Mese, álomkép már ez mind, a régi vármegye dicsősége, fénye kialudt, elhamvadt régen. Korábban meghalt, mielőtt eltemették volna s a mostani temetés is voltaképpen csak új élet beköltözését jelenti.

A sirva visszajáró, sirjából fel-felkivánczó kőszá, bolyongó lelket szorítottak csak vissza végérvényesen a föld alá, hogy ne járjon többé föl kísérteni.

Most szellőztetik a kísértet után az öreg épületeket. A felgyülemlert akta csomókról leverik a pókhályót, a kiszáradt öreg kalamárisokba új tintát öntenek s ezzel megindul az új élet és az új rend.

Ki tudná megmondani előre, hogy milyen lesz ez az új élet? Bölcs emberek szépnek, üdvösnek és hasznosnak cizkalmazták ki s annyi már most is bizonyos, hogy józan okosságon építették fel a fundamentumát. De hol vagyunk még attól az időtől, amikor ez új nemzeti építmény falainak betetőzéséhez érünk el, mikor a falak sinesenek még fölemelve, csupán a szilárd fundamentumot látjuk?

Hanem annyit már most is látunk a jövőből, hogy az öreg megyei székházak visszhangos folyosóin sohasem fognak többé keménynyaku, szittya-vérű magyar urak járni, hanem ehelyett szalonkabátos tintásujjú hivatalnok-sereg fog alázatosan végigsurranni a tágas boltívek homályában. Fülük mellé dugott kalamusz kifényesedett

kabátujjal oldalognak el majd egymás mellett a jámbor hivatalnoklények s kedély, pátriarchális együttérzés, magyaros méltóság és tekintély ki fognak végképpen kopni az öreg falak közül.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Kaszinói közgyűlés.** A muraszombati kaszinó múlt hó 25-én d. u. 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a kaszinó helyiségében Sinkovich Elek, a kaszinó elnöke megnyitó beszédében a társadalom fontos feladatait esecselvén, ösztönzésre buzdította a tagokat. A titkár, pénztárnok és könyvtárnok jelentését a közgyűlés tudomásul vévén, az elnök kivételével a többi tisztviselő újból való választására került a sr. Pénztárnok, lett Bodnár Endre, könyvtárnok Schnell János, titkár Junkucz Sándor, háznagy dr. Czvenits Antal. Választmányi tagokul az eddigiek visszaválasztottak. Közgyűlés után este 8 órakor Dobrai vendéglőjében társas összejövetel volt: Nagybizottsági Kaszinói tagok voltak jelen családjukkal, de a jó kedv nem hiányzott s reggelig szót a zene és folyt a táncz.

— **A gazdasági tanfolyam záróünnepélye.** Tegnap délelőtt nyert ünnepélyes befejezést a muraszombati gazdakör által most már harmadizban rendezett gazdasági téli tanfolyam. Az állami óvodában d. e. 10 órakor vette kezdetét a záróünnepély gróf Batthyány Zsigmond elnöklété alatt szép számú intelligenciája és gazdaközönység jelenlétében. Elsőnek Vértés Sándor vizsgálta a hallgatókat a gyümölcstermesztésből. Azután sorra következtek: Ulicsnyi szőlőszeti felügyelő a szőlőtermelésből. Barna gazdasági tanár a földművelésből, Junkucz Sándor az állattenyésztésből, Krompaszky Ede a méhészetből. A növénytermelésből és egyébb tanult tárgyakból az idő rövidsége miatt már nem kerülhetett a sor a vizsgálatra. A fiuk magyar nyelven majdnem kivétel nélkül alaposan megfeleltek a kérdésekre és tanúságot tettek arról, hogy a rövid idő alatt igen sok hasznos praktikus dolgot tanultak meg, aminek az életben nagy hasznát vendik. De hasznát veszik annak az ügyességnek is, amit a seprökötés és kosárfonásban elsajátítottak. A vizsgák befejeztével Krompaszky Ede ev. tanító egy igen tartalmas és szépen előadott hávfias beszédben buzdította a hallgatókat további önképzésre és esecselte az okserű gazdálkodásnak nemzetgazdasági fontosságát. Majd a hallgatók sorából egy fru gróf Batthyánynak mondott köszönetet buzgó

fáradozásért. egy másik pedig Darányi miniszter áldozatkészségéről és támogatásáról emlékezett meg szép szavakban. Ezután Batthyány Zsigmond gróf mondott köszönetet az előadónak a gazdasági titkárnak és a vendégeknek, lelkes szavakban emlékezővén meg Darányi miniszter pártfogásáról is és az ünnepélyt bezárta. Végül a hallgatók Takács R. István begudukiséréte mellett szép nagy ajándék adtak elő. A minnek végzetlén az ajándék könyvek és tárgyak kiosztására került a sor. A kész seprák és kosarak, a melyekkel az óvoda egyik szobája egészen megtellett, ilyen kapcsolások voltak. Nagyrésztüket a közöniség már megvásárolta, a megmaradt munkák az óvodában megtekinthetők.

— **Megye gyűlés.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi első érvényes közgyűlést folyó hó 3-án tartja meg, a melyen jászunsék érdeklő több ügy kerül tárgyalás alá.

— **A trachomások könnyebb gyógykezelésére** és a létező rendelő állomásokrak nagy közönségtől messze fekvésére való tekintettel vármegyeünk alispánja elhatározta, hogy Cserédlakon egy új rendelő állomást rendszeresít, a hol a trachomások hetenként háromszor részesülnek ingyenes gyógykezelésben.

— **Gazdatiszaink figyelmébe.** A muraszombati jászok február közepén állítja össze tavaszi megrendeléseit, miert ez uton is felhívja gazdatiszainkat, hogy esetleges megrendeléseiket a gazdaköri irodában még megtehessek, így rendel ócska táviraduhuzalt, raffiát, kertimagvakat és arankamentes löherét. — Egyuttal figyelemre vettjük, hogy Kardos József vaskereskedésében mütárgyából raktárt tart különösen a réti trágázt ajánljuk, mely Thomassalak és Kainithól áll s réteinkben kitünő hatású. A választmány.

— **Vámszedési engedély.** A kereskedelmi miniszter Ribas Mátyás és társai szécsénykúli lakosoknak megengedte, hogy a Közép-Szécsénykúti község határában, a Mura folyón levő kompon és a közép-szécsénykúti Szent-Flórián kápolnától Stájerország határáig vezető 2.97 hosszú utvonalon, továbbé köztáti hid feltartására a vámszedési jogot 1907. évi október 21-ig gyakorolhassák.

— **Elbocsátás.** Dombalja községi illetőségű Prassl Jenrik magánzó, thoneorfi lakos, a magyar állam kötelékéből Ausztriába elbocsájtott.

— **Gyilkosság.** Zónik Józsefné tótlki tojásszedő asszony múlt hó 27-én reggel benézett özv. Gyenese Józsefné szül. Papp Judit velelemlő lakos kis házikójába, hogy tojást vegyen tőle. Nagy meglepetésére az öreg asszonyt ágán fekvő halva találta. A hir hamar elterjedt a községben s az emberek kezdték sutogni, hogy Gyenese Józsefné alighanem gyilkosságnak csett áldozatul. A halottkém nyomban jelentést tett a hatóságknak

— Az asszony dühösen pattant föl.

— Ilyen számmárral? soha! Most már csak várd meg, amig eldobjalak aminék megmaradt, aztán erédj vissza a „Hét holló”hoz segédnek. Az ilyen mulya nem érdemel jobbat.

— Ez elkezeredett kijelentés után pedig egyedül hagyta kétségbeesésével az urát s aludni ment.

— Azonban még sem az történt, amit Irma asszony jogos fölháborodásában kívánt Karvalynak. A derék Martinek ur ugyanis nem csak nekik kedveskedett a jó hírrel, hanem azon frissiben el, beszélte minden ismerősének, aki a városka nt, ezáin elébe akadt. Mivelhogy pedig az olyan ember, aki százezer forintot dob ki az ablakon mindig érdekes, megcsesett az a rendkívüli dolog, hogy Karvalyék boltja másnap már kora reggel megjeit vevőkkel. Az egész szomszédság megjelent, hogy egy font kavé, három narancs, vagy egy kis liszt révén közvetlenül a katasztrófa áldozataitól halja a részleteket. Irma asszony meg szivesen szolgált velük. Siránkozva mondta el, mennyire ragaszkodott a sorsjegyekhez, megálmodta, hogy kihazák az egyiket, az ura az a szerencsétlen megis odaadta őket egy vajas kenyérért s most koldulni mehetnek.

— Bizony tiz esztendőnt vénéltum az éjszaka, fejezte be a szomorú históriát.

— Csakhamar hire futott a szerencsétlenségnek az egész városban. Az emberek azonnal köszöntötték egymást.

— Hallotta Karvalyék malórjét? . . Szegény emberek!

— Megsajnálta őket, érdeklődtek is a szerencsétlenül járt házaspár iránt s most már a város távolabbi részeiből jártak hozzájuk az emberek. Karvalyék egyszerre csak azon vették észre magukat, hogy állandóan tele van a baltjuk vevővel. Irma asszony pedig a háztársas esze, elég hamar átlátta a szerencsétlenség hasznosabb oldalát. Le se vetette többé a gyászos arczkifejezését s most már magától is ráterelődött a nyelve a bujakra s napjában huszszor is elmondta:

— Bizony tiz esztendőnt vénéltum azóta. . .

— A fűszeres bolt ilyenformán lassan megerősödött, virágzott s Irma asszony, aki estéknél mikor egyedül maradtak már vidámabb arczot is mert mutatni, néha mosolyogva mondta az urának:

— Szinte örülök, hogy eladtad azt az átkozott sorsjegyet. Így is föler egy kis fönyereménynyel.

— Igaza volt Karvalyénak. Az állandó vevők, közöniség megvásárlása, tőha a város már napirendre tért a szerencsétlenség fölött s a derék házaspár is eléledeit lassan.

— Egy este vendég akadt a Karvaly házban. A férfi egy távoli rokna kereste föl őket. Utazó volt s minthogy több dolga akadt a kis városban benézett Karvalyékhoz is, akiket már esztendő óta nem látott. Megörültek neki s ott marasztalták Vacsora után elmondták egymásnak ügyesbajos dolgait s a rokon egybekel közt azt is elmondta, hogy néhány hónap előtt mily közel volt a szerencséhez.

— Hogy-hogy? Kérdezték Karvalyék érdeklődvé.

— Képzelték csak, valaki két sorsjegyet kiadlt megvételre. Éppen húsz előtt való nap volt, többet is kerestem a rendesül, há! megrettem őket.

— Nos?

— Nos, hát egy ostoba számom mult, hogy meg nem ütöttek a fönyereményt.

— Karvalyék izgatottan figyelték, a rokon pedig folytatta

— Az egyik sorsjegy száma 16881 volt, a fönyereményt pedig a 16882 ütötte meg.

— Karvaly izgatottan kiáltotta:

— De hisz akkor . . .

— A felesége azonban észreétlenül bár, de elég erőteljesen oldalba bökte, hogy hogy ijedten elhallgatott. Éjjel pedig, mikor egyedül maradtak, mérgesen szót rá.

— Te mulya, ki ne kunktandt valahogy, mert akkor aztán csakugyan koldulni mehetünk.

HALÁSZ ZSIGMOND.

s ez kiállt a tótkeresztúri körösvet a hullá előzetes megvizsgálására. A körösvet külérőszak nyomait talán a holtesten, Saáry József kir. járásbíró Geiger Vilmos dr. járásorvossal és Szilárd Lipót dr. körösvet a helyszínére nyomban kiszállt és a hullát felboncoltatta. A boncolásból kétséget kizárólag kiderült, hogy az öreg asszony csakugyan gyilkosságnak esett áldozatul. A szegény asszonyt megfojtották. A gyilkos oly erővel szorította össze torkát, hogy gégeje össze van roncsova. Az 58 éves erőteljes asszony úgy látszik küzköbölt gyilkosával, mert azaz meg van kermolva és ujjai között haját találtak. A esendőség azonnal megkezdte a nyomozást, de mártan a gyilkosság helyén bűnjel nem volt található, a tettes még eddig nem volt kézre keríthető. Öv Gyenesé Józsefné házikiállásában lakott és abból a csekély évi pénz és gabona ki- kötményből élt, amit mostoha fia, Gyenesé Ferenc és veje Vass Ferenc valamérik lakosok tartoztak neki fizetni. A gyilkosság gyanúja ezekre irányul, abból indulva ki, hogy egyedül ezeknek állhatott érdekében az öreg asszonyt láb alól eltenni.

— **Pártoljuk a honi ipart.** Erdékes le- iratot intézett a kereskedelemügyi miniszter Vas- vármegye alispánjához. A leirat szó szerint a kö- vetkező: Tudomásomra jutott, hogy Pártch János alsóausztiai (theresienfeldi) pipagyáros pipagyár- tarmányait Magyarországon magyar czimerrel, mint ékítményvel ellátva hozza forgalomba, olyképe, hogy a szembetűnő czimerhez képest ennél sokkal kisebb alakban és mellékes helyen, a pipa nya- kának két oldalán azonos színezéssel a azonos méretben egyrészt a készítő neve, másrészt egy eljászi alakú gyári jegyforma jelzés van alkal- mazva, mi által a vevő közönségben azt a téves hitet ébreszti, hogy a szóban forgó pipagyártár- mány magyar készítmények. Erről az elsőfoku ipar- hatóságokat . . . azzal értesítse, hogy a mennyi- ven akár feleltetés, akár közvetlen tapasztalat utján a feutemlített visszaélés tudomásokra jut, az 1884. XVII. t.-cz. 157. §-ának d.) pontja alapján a megtorló eljárást tegyék folyamatba. Megjegyz- sem, hogy nyert értesülésben szerint az alispán ur hatósága területén Fleischmann Ármin, Brüder Steiner és Deutsch és Blum szombathelyi cég foglalkozik a nevezett gyáros szóban lévő pipagyártarmányainak eladásával. Budapest stb. Láng s. k.

— **Merénylet az erdőn.** Rűzsics István muraszombati volt körjegyzői kézbesítő egy kicsit be talált borozni a korcsmában s ezen felhevült állapotában heves szerelemre gyuladt S. Teréz 18 éves hajadon iránt, akinek Muraszombatban dolga lévén szintén abban a korcsmában pihent meg. Mikor aztán a leány hazafelé tartott a falujába, Rűzsics István utána ment s a kisszombati erdő- ben utólréve őt, bestialis merényletet kísérelt meg ellene. Ebben az ügyben mult hó 13-án tartotta meg a főtárgyalást a törvéyszék s a vádlottat a büntető törvénykönyv 232 §-ba ütközött büntett kísérlete miatt féléstetendő börtönre ítélte. A vádlott fellebezett az ítélet ellen.

— **Dohányzási tilalom a vasuton.** A dohányzók között nagy lesz az az elkeseredés, ha valóra válik az a terv, a melyet az államvasutak igazgatósága vetett fel. A hazai vasutak bizottsá- gok küldötték ki a kérdés tárgyalására, a mely abban állapodott meg hogy az államvasutak a többi vasutak nevében is a kereskedelemügyi mi- niszterhez feltérjesztést intéz a végből, hogy 1. a dohányzás az összes váróhelyiségekben eltiltassék; 2. a dohányzás a személykocsikban (a folyosókon is) általában tilos legyen és a kocsiknak csak abban a szakaszában legyen megengedve, a mely- lyen erre a célra a vasutató hivatalosan megje- löltetnek; ott, hol ugyan azon kocsiosztálybeli utasok számára egyenlő több étterem áll rendelkez-ésre, az az egyik a nemdohányzók részére tartandó feun. Az egyik hazai vasut kivánságára még az is felelmentendő, hogy oly állomásokon, hol a váró- terem egyuttal étkező helyiséggel is szolgál, és az ugyanazon osztálybeli utasok részére külön váró- terem nincsen, a dohányzás is tiltsassék el.

— **Az áruló óra.** Donosa József véghe- lyi születésű napszámás Stájerban próbált szerencsét

a lopás terén. Kellersdorfbán a padlason át be- másztott a Geissler Péter révész házába s 2 kor. 12 fillér késpénzen kívül egy csomó ingóságot lo- potott el, köztük egy ébresztő órát Ez az óra lett árulójává, mert másnap eladta azt Kurbus Já- nos oberradkersburgi szatocsnak, kinél Geissler Péter felismerte az óráját. Donosa tagadta ugyan, hogy lopta az órát, de semmiképe sem tudta ga- zolni, hogy hol szerezte s így nem sikerült ki- mészni a csavából. Ezenfelől rábizonyították a tanuk azt is, hogy Nussdorfbán Dugh Mátyástól 2 darab jéger-íngest is magával vitt. A tolvajt a törvéyszék az é h 14-én megtartott főtárgyala- son 3 havi börtönre ítélte.

— **Nyolcz nap egy fülért.** Ugyancsak ocsón szabadult meg a büntetés alól Horváth Sándor cigány, a ki Baranyai János zoltánházi cigány társaságában huzta a zoltánházi korcsma- ban a talp alá valót. Baranyai tányérozni indult, de Horváth nem engedte, mire az előbbi kést rán- tott és Horváth arcát felhasította. A nyomorék cigány vadállati düvel s szurkolóra támadt, ar- czába harapott majd a bal fülét tövestől leharapta. A harapós cigányt a héten a törvéyszék 8 napi fogház büntetésre ítélte.

— **A Horgony Pain-Expeller** (Richters Linimentum Capsici comp.) igazi népszerű házi- szerrel let, mely számos családban már több mint 36 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípőfájás, fejfájás, köszvény, csuszál stb-nél a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéznek elő, szí- járványkórnál, minő: a kolera és hányóhas-folyás, az altestnek Pain Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi- szer eredménytel használhatott az influ- enza ellen is és 60 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Linimentum”-et tessék kérni és a „Horgony”- vedjégre ügyelni kell.

— **A fiu kszönete.** Tek. Müller Albert ur Budapest, V. Vadász-utca 42. Mióta a kettsó- villany-telejes keresztent öntöl megrendeltem, anyám folyton viseli és meg vagyok róla győződve, hogy ki- tűnő hatása van és csak az önkészülete, R. B. 86967, adta vissza anyám egészségét, számtalan halára vagyok lekötözve annak, ki ezen kitűnő szert feltalálta és bátorodom az ön készületek minden- kinek ajánlani: a legjobb tisztelettel Horváth János Terestyenfa, Vasmegeye.

Közgazdaság.

A takarmánycsontliszt etetés előnye.

Gazdáink körében még mindig vita tárgyát képezi az a kérdés, vajjon érdemes-e a háziállat-okkal takarmánycsontlisztet etetni vagy sem? s a mig egyfelől azt állítják, hogy a takarmány- csontliszt kiadott pénz, hiábavaló költsékezés — addig másfelől az a vélemény dominál, hogy ta- karmánycsontliszt nélkül jó erős csontozatu állat-okat nevelni egyáltalán nem lehetséges.

Véleményünk szerint mindkét állítás tulzost s épen azért kifejtjük alábbiakban, hogy mikor indokolt, s mikor szükségtelen a takarmánycsont- liszt használata.

Ha állataink rossz minőségű, sanyaru füveket termő legelőkon élnek, vagy ugyanily minőségű takarmányt termő rétekről lekerülő szénával tar- tatlak, továbbá ha ez, főheírje szegény, vizenyős takarmányban részesítetnek pl. szeszmoslékban, répaszelletben, sórtörkölyben stb. akkor nagyon is indokolt a takarmánycsontliszt használata, mert a jelzett takarmányok foszforosban szegények s így az állat szervezetébe nem juthatván be ezen anyag, annak csontozata gyenge marad, vemhes állataul a magzat nem fejlődhet kellőképe. — A takarmánycsontliszt etetéssel tehát épen ezen baj kikerülését célozzuk; de előnyös lesz a takar- manycsontliszt adagolása az ideg és izomműködés szempontjából is. — Számtalan példára hivatkoz- hatnánk, hogy a csontlágulás, jásszorirágás, gyap- juéves, nyalakodási vágy stb. a tenyészetté káro- sítható baj csakis a takarmánycsontliszt etetése által lett kiküszöbölhetővé.

Ha azonban oly takarmányon tartjuk álla- tainkat, melyek fehériben gazdagok, akkor tény- leg szükségtelen a csontliszt etetése, mert ily ta- karmányok elég foszforosvas meszet nyújtanak

arra, hogy az állatok ebbeli szükségletét fedezzék. Megjegyezzük még, hogy az adandó napi mennyiség hízó marhánál 150 gramm, tejelő és vemhes tehénknél továbbá hasas kanczáknál 100 gramm. — Növendék állatoknál 50 gramm.

5162/1902. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbírószék, mint te- lekönnyvi hatóság közhírré teszi, hogy a muraszom- bati takarékpénztár végrehajlatának — Kúronya János (név Kolossa Évával) musznajai lakos végre- hajtat szenedett elleni 300 kor. tőkeövetelés és jár iránti végrehajlati ügyében a muraszombati kir. járásbírószék területén lévő, Musznaja község ha- tárában fekvő, a musznajai 56. sz. tkjvben A I. 4—8 sor., 77/2, 105/2, 106/2, 110/2, 120/2. hrsz. bírtokból Kúronya Jánost (név Kolossa Évával) illető feleresze 1303 kor. a 96. sz. tkjvben A I. 1. sor. 53/2 hrsz. ingatlanból nevezett illető feleresze az árverés 45 koronában ezenmel meg- állapított kikéltáisi árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

1903. évi február hó 21. napján

d. e. 10 órakor Musznaja község bírájának házá- nál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikéltáisi árón aól is eladandó fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatl- nok becserának 10% át vagyis 130 korona 30 ft és 5 K 40 fillért készpénzen vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal szigetelt és az 1891. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazgat- ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék- képes értékpapírral a kikéltőt kezelé- lenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmé- ben a bánatpénznek a bíróságnál előleges át- helyezéséről kiállított szabályszerű elismerényvt el- szolgáltattani.

A muraszombati kir. járásbírószék, mint telek- önkönnyvi hatóság, 1902. évi november hó 30. napján.

MATAUSCHEK, kir. albiró.

Aki tartós, elegáns, szép és jutányos áron

cipőket

akar vásárolni, az fordulj: **Ascher B. és Fia czéghez,**

Muraszombat.

Téli idényre nagy a választék! 10-12

Egy jó házból való fiu tanoncnak

azonnal felvétetik

HIRSCHL N.

Könyvnyomdájába,

Muraszombatban.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kiprobált házi-szer, a mely már több mint 33 év óta megbízható használatosul alkalmaztatik kórhogás, csúszás és megfázás ellen.

Intés. Számtalan uszatorok miatt bevásárláskor óvatossággal legyünk és csakis eredeti üvegekben dobozokban a „Horgony”-vedjéggel és a „Richter”-czég- jéggyóssal fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Budapestben:
Richter F. Ad. és társa,
csész. de kir. uszart. szállítók.
Rudolstadt.

